According to your faith be it to you. 1 of 4– 18 febr 2023
U geschiede naar uw geloof. 1 van 4- 18 febr 2023

Hallo allemaal,
Eind jaren '80 was ik voorganger van een kleine kerk in een landelijke gemeenschap in Oost-Colorado. Hoewel de kerk het goed deed, was het een agrarische gemeente en de winters waren streng. In januari was ons inkomen, nadat de kerk onze huur en nutsvoorzieningen had betaald, $15. ($40 vandaag de dag). In de laatste week van de maand hadden we geen eten meer.

Rond 16.00 uur vroeg Barb wat ik in gedachten had voor het avondeten, want ze had letterlijk niets in de voorraadkast, niets in de koelkast, niets in de vriezer, om ons, of nog belangrijker, onze 3 kleine jongens, te voeden. Ze opende wanhopig de koelkast om het me te laten zien. Ze opende de kast om mij de kale planken te laten zien. Ze was terecht bezorgd.

Ik antwoordde: "Ik weet het niet, maar ik weet dat ik doe waartoe de Heer me geroepen heeft, dus ik weet dat Hij zal voorzien." Ik vertelde haar dat ik vrede had in mijn geest, dat ik mijn motieven dubbel had gecontroleerd, dat de Vader mij vrede had gegeven, dus bleef ik gericht op de vrede in mijn geest. Maar zij was moeder, dus ze had het recht te weten waar het eten voor haar 3 jongens zou zijn.

Ze was bereid om de vrede die ik had te vertrouwen, hoewel het haar natuur is om situaties in twijfel te trekken: Was het echt de Heer die ons daar bracht? Wilde Hij dat John een baan zou nemen (hoewel ik mijn handen vol had aan de gemeente)? Wat was er mis met John dat hij zijn gezin zou riskeren voor wat, geloof? Was het trots? Wat gaan we doen? Allemaal vragen die elke vrouw en moeder zou hebben in die situatie. Maar uiteindelijk vertrouwde ze me.

Dit was het punt van 'u geschiede naar uw geloof' - de keuze was eenvoudig: vertrouwen op de vrede of het heft in eigen handen nemen met 'Plan B'.

Ongeveer 20 minuten later reed een gezin van onze kerk onze oprit op in hun grote Chevy Suburban, in die tijd de grootste SUV die er bestond. Hij was volgeladen met boodschappen en zelfs verse melk van hun melkveebedrijf. In 10 minuten waren onze koelkast en voorraadkast van helemaal leeg naar helemaal vol gegaan.

Barb was dolblij, zoals je je kunt voorstellen. Dit echtpaar kreeg die ochtend laat een idee in hun hoofd dat zij herkenden als de Heer: om voor ons boodschappen te kopen. We woonden op de prairie van oostelijk Oklahoma, dus het was een uur rijden naar een winkel.

Zij reden meer dan een uur naar de winkel om hun voertuig in te laden, en vervolgens een uur terug EN zij stopten bij hun huis om verse melk te halen op weg naar ons huis - zij waren verrukt dat zij zo door de Vader gebruikt werden, en wij waren verrukt dat zij gehoorzaamd hadden. In 10 minuten gingen we van leeg naar vol. Verbazingwekkende genade.

Gods voorziening was al aan het werk toen Barb en ik aan het praten waren en de keuze maakten om te vertrouwen op de vrede in onze geest. Als ik geen openbaring in mijn geest had gehad en de bijbehorende vrede van de Vader dat Hij in het avondeten had voorzien, zou het dwaas zijn geweest. Maar ik had een vrede, dus bleef ik daarbij.

Wat ik deed kwam door openbaring, door vrede in mijn geest. Dit was geloof, geen dwaasheid. U geschiede naar uw geloof. Vaak hebben mensen een openbaring, een vrede van de Vader, maar de angst sluipt erin, ze twijfelen aan zichzelf.

Ze vallen terug op hun eigen kracht en werken hun eigen "Plan B" uit. Omdat ze toegeven aan de angst, in plaats van die te bedwingen door de vrede in hun geest, zien ze nooit het wonder - en vragen zich dan af waarom God hen in de steek liet.

"U geschiede naar uw geloof " Matteüs 9:27-30
Dit staat maar één keer in het Nieuwe Testament, maar het wordt vele malen herhaald, op verschillende manieren en in verschillende terminologie.

"En toen Jezus van daar vertrok, volgden twee blinden Hem, luid roepend, zeggende: Gij zoon van David, ontferm U over ons. En toen Hij het huis was binnengegaan, kwamen de blinden tot Hem; en Jezus zeide tot hen: Gelooft gij, dat Ik de macht heb dit te doen? Zij zeiden tot hem: Ja, Heer. Toen raakte Hij hun ogen aan, zeggende: U geschiede naar uw geloof

Waarom zei Hij: "Naar uw geloof"?
Dit was geen soevereine daad van de Heer. Dit was volgens het geloof van de blinden. Waarom was het naar hun geloof'?

Ten eerste noemden zij Hem de Messias door Hem de Zoon van David te noemen. Dit is misschien wel de meest bekende Joodse term voor Messias, en Mattheüs begint zijn evangelie in 1:1 met de verklaring dat dit was wat hij in zijn evangelie zou aantonen: "Geslachtsregister van Jezus Christus, de Zoon van David, de zoon van Abraham...". Ze hadden een openbaring van de Vader wie Jezus precies was. Zij hadden geloof.

Kernpunt 1 - een persoonlijke openbaring
Dit is de sleutel tot alles wat wij 'geloof' noemen. We krijgen eerst een openbaring van de Vader over iets. Als we slecht nieuws horen, gaan we bij de Vader na wat Zijn instructies en voorziening zouden kunnen zijn. Toen Petrus uitriep: "U bent de Christus, de Zoon van de Levende God", zei Jezus dat hij dat wist door een openbaring van de Vader. Het hele koninkrijk vloeit voort uit en functioneert in openbaring van de Vader.

Ik heb al tientallen jaren gedeeld hoe 2Petrus 1:3-4 voor mij een fundament is: "Dienovereenkomstig heeft Zijn macht voorzien in alle dingen die tot leven en godsvrucht behoren door de kennis van Hem die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd."

Dat is waar of niet. Of Hij heeft voorzien in alle dingen die tot het leven behoren, of niet. Jaren geleden liet ik die openbaring over me heen komen, door me heen gaan, mijn geest aanvurend. Hij heeft voorzien in alles wat het leven aangaat. Ik hoefde me nooit meer zorgen te maken.

Een test van mijn geloof
Ik bracht 5 koeien naar een schuur ongeveer 70 km verderop, om verkocht te worden. Chris zat mnaast mij in de stoel, maar om een of andere reden had ik zijn rolstoel thuisgelaten. Bij een stoplicht op ongeveer 10 mijl van ons huis (18km) hield de truck ermee op. Ik had net genoeg vaart om naar de kant van de snelweg te rollen.

Ik herinnerde me 2Petrus 1:3-4 en zei: "Vader, in alle dingen die tot het leven en de godsvrucht behoren is voorzien, dus maak Uw voorziening bekend, want we zitten vast!". Juist toen remde een rode pick-up truck uit de andere richting, stak de middenberm over, reed voor ons langs en vroeg of hij kon helpen.

Toen ik hem de situatie uitlegde, zei hij dat hij ons vee naar de verkoopschuur zou brengen - ik was verbaasd. We rolden de truck van de trailer af, haakten hem aan zijn truck, tilden Chris in zijn truck en weg waren we met z'n drieën. Hij bracht ons terug nadat we de koeien hadden afgeleverd en ik kon onze middelste zoon bellen om ons te komen halen.

U geschiede naar uw geloof
Ik had openbaring uit het Woord en uit ervaring, het soort geloof dat voortkomt uit de trouw van de Vader door de jaren heen. Op basis van die voortdurende openbaring en Zijn getuigenis in mijn leven, maakte ik eenvoudigweg de keuze om te handelen naar mijn geloof, door Hem te vragen Zijn voorziening te openbaren. En dat deed Hij.

Volgende week over de keren dat ik het gemist heb, en meer uit het Woord...tot dan, zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

According to your faith, 2 of 4, Hiding behind fear – 25feb2023
U geschiede naar uw geloof, 2 van 4, Verbergen achter angst - 25feb2023

Hallo allemaal,
We verschuilen ons vaak achter onze angst, terwijl we onszelf en anderen vertellen dat we in geloof zijn. Soms verschuilen we ons achter angst en geven we de duivel de schuld van al onze problemen.

De telefoonrekening
In de tijd vóór mobiele telefoons hadden we vaste lijnen. Met vaste lijnen, als je buiten je gebied belde, werd er een extra bedrag in rekening gebracht voor elke minuut die je sprak. Als je iemand ver weg belde, kostte dat meer.

Ik kon de rekening die eerste maand niet betalen, en de telefoonmaatschappij deed nog even niets tot ik de tweede maand ook niet meer kon betalen. In totaal ongeveer 600 dollar, wat hetzelfde is als 1600 dollar vandaag. Een familielid zat in de problemen en ik heb uren aan de telefoon gezeten om begeleiding en steun te geven. Onze telefoon werd afgesloten. Dag telefoon, omdat ik het geld niet had om hem te betalen.

Waar was mijn geloof? Ik dacht dat ik "de Heer geloofde" voor het geld om de rekening te betalen, maar er kwam geen "wondergeld" om de rekening te betalen. Ik hielp iemand, gaf goede en goddelijke raad - waarom was de Heer er niet voor mij? Wat gebeurde er?

De waarheid is
Ik was bang om de telefoonmaatschappij te bellen voor een betalingsregeling. Deels had ik niet het idee dat ik eerlijk kon zeggen wanneer ik geld zou hebben om te betalen. Ik wist niet of ze alles ineens zouden eisen, of dat ze betalingen over een paar maanden zouden accepteren. Ik was bang voor wat er zou kunnen gebeuren. Wat ze zouden zeggen. Wat ik niet kon toezeggen. Dus belde ik niet.

Al die tijd "geloofde ik de Heer" voor het geld om de rekening te betalen. Later hoorde ik dat als ik ze gebeld had, ze met mij aan een betalingsregeling hadden gewerkt. Mijn angst was voor niets geweest, en wat ik dacht dat geloof was, was eigenlijk dat ik me achter mijn angst verstopte.

Ik heb mensen dit zien doen met dokters. Bang dat de diagnose slecht nieuws zou zijn, of geld zou kosten dat ze niet hadden. In sommige gevallen stierven mensen omdat ze niet naar de dokter wilden omdat ze bang waren voor de kosten van het bezoek en de onderzoeken die zouden worden gedaan.

Ik heb mensen gezien die reparaties aan huizen, auto's en nog veel meer uitstelden uit angst voor het totaalbedrag, dus ze "geloven de Heer" en denken dat gebed God zal bewegen om iets te doen. Ze denken er nooit aan dat de Heer misschien wil dat ze met hun angst afrekenen en op Hem vertrouwen. Als er dan iets ergs gebeurt, worden ze gedwongen daarmee om te gaan en lijden ze helaas onder de gevolgen van hun door angst ingegeven uitstel.

Door de angst heen gaan...
Ik wou dat ik toen wist wat ik nu weet over 2Petrus 1:3-4, zoals ik vorige week zei. "Alle dingen die het leven en de godsvrucht betreffen zijn voorzien."

We groeien en leren allemaal. In het begin van de jaren tachtig wist ik nog niet dat in alle dingen die tot het leven behoren was voorzien. Ik had nog niet geleerd om midden in de druk die moeilijke beslissing te nemen, om de Vader te vragen Zijn voorziening te openbaren, gebaseerd op Zijn Woord.

Het verschil tussen het uitvallen van de telefoon in de jaren tachtig en de wonderbaarlijke voorziening die Chris en ik ongeveer 15 jaar later kregen toen een man onze koeien

vervoerde om verkocht te worden toen onze vrachtwagen kapot was, is dat ik leerde door de angst heen te gaan, leerde met de omstandigheden om te gaan.

Ik leerde dat de voorziening van de Vader meestal net aan de andere kant van de angst ligt.

Er was een vrouw in onze gemeente met een 11-jarige zoon. Haar zoon werd ziek met zware koorts, en voor haar was geld schaars. Zelfs als ze het had, gaf ze het niet graag uit. Nadat de koorts een paar dagen aanhield, spoorden velen van ons haar aan om naar de dokter te gaan, maar zij "geloofde de Heer"...

Na nog een week werd haar zoon zo zwak dat er duidelijk iets mis was en we drongen erop aan dat ze met hem naar de dokter ging. Haar angst voor zijn leven werd sterker dan haar angst voor de doktersrekening. Het virus was naar een hartklep gegaan, en hij had onmiddellijk een openhart operatie nodig om de klep te vervangen.

De rekening in 1989 was ongeveer 65.000 dollar om een mechanische klep in het hart van de jongen te plaatsen. Als je naast hem zat en zijn hart bloed pompte, kon je het horen klikken. Zijn moeder was dolblij dat het ziekenhuis, vanwege haar inkomen en omdat hij een kind was, liefdadigheidsfondsen zou gebruiken om de rekening te betalen - zij was niets verschuldigd.

Wij waren verbaasd dat zij zich hierover zo verheugde, terwijl zij alleen maar bereid had hoeven te zijn om te betalen of te betalen voor een doktersafspraak en al dat trauma had voorkomen kunnen worden. En door haar toedoen is hij haar een aantal jaren voor geweest in de hemel - blij dat ze daar nu zijn, maar hij zou nog moeten leven en een goed en vruchtbaar leven moeten leiden, zoals zijn zus.

En dat allemaal omdat zijn moeder niet het geloof in haar hemelse Vader had om door de angst heen te gaan om Zijn voorziening aan de andere kant te zien.

De twee blinden... U geschiede naar uw geloof...
Mensen willen Gods voorziening, maar het is naar geloof, niet naar angst. Geloof vereist een openbaring van de Vader voor de situatie. Angst gaat in tegen logica, angst gaat in tegen gezond verstand. Angst stelt alleen een actie uit die vervolgens veel ergere gevolgen heeft.

Toen Jezus water in wijn wilde veranderen, liet Hij hen eerst 6 stenen waterpotten verzamelen en vullen, TOEN PAS gebeurde het wonder. Toen Jezus 5.000 mannen plus vrouwen en kinderen wilde voeden, liet Hij hen in groepen van 50 en 100 gaan zitten, DAARNA gebeurde het wonder.

Angst vraagt zich af waarom de moeite genomen moet worden om de stenen potten te verzamelen. Angst vraagt zich af waarom moeite doen om de mensen in groepen van 50 en 100 te organiseren. Geloof lijkt niet wijs voor hen die bang zijn. Maar geloof gaat om met de natuurlijke omstandigheden en beseft dat er aan de andere kant van de angst voorzieningen zijn.

En daar is de test van ons geloof op gericht. Daar gaan we volgende week mee verder, tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en mail me op cwowi@aol.com

According to your faith 3 of 4, God tests us? – 4mrt2023

U geschiede naar uw geloof, 3 van 4, God test ons? - 4mrt2023

Hallo allemaal,
God test ons niet met kwaad, maar Hij test ons wel. Binnen de test vinden we een kans om te groeien, naar je geloof.

In Jakobus 1:2 wordt ons verteld: "...reken het tot vreugde als je in verschillende beproevingen/testen/verleidingen terechtkomt, wetende dat de beproeving van je geloof je standvastig maakt."

Merk op dat hij zegt dat je het tot vreugde moet rekenen, wat een vrucht van de geest is, wat betekent dat hij het niet heeft over 'blij zijn', wat een emotie is. Om een beproeving/test/verleiding als vreugde te rekenen, moet je in de vrucht van de geest van Galaten 5:22-23 zijn. We moeten onze struggles naar de Heer brengen en er geestelijk mee omgaan, niet met een religieuze blijdschap en door je beste zondagochtend kerkgezicht op te zetten.

Opmerking: De reden dat ik 'vrucht van de geest' schreef en niet 'vrucht van de Geest', is vanwege de context. Er zijn geen hoofdletters of leestekens in het Grieks, dus we weten alleen door de context of hij het heeft over de vrucht van de Heilige Geest of de vrucht van de wedergeboren menselijke geest. Omdat de context de strijd is tussen de werken van het menselijk vlees en de menselijke geest, is het duidelijk dat de vrucht van de geest de menselijke geest is. We kunnen ook zeggen dat de Heilige Geest liefde, vreugde, vrede enz. IS. Vruchten zijn dus nakomelingen van de ouderboom. De vrucht van de menselijke geest is dus op zijn plaats.

En om ervoor te zorgen dat iedereen het begrijpt, zegt Jakobus in vers 13: "Laat nu niemand zeggen dat God de Vader hem beproeft, wanneer hij op de proef wordt gesteld. Want God wordt niet beproefd/getest/verzocht met kwaad, en Hij beproeft niemand met kwaad."

Hoe test Hij ons? Het offer van Isaac.
In Genesis 22:1 staat: "Hierna gebeurde het dat God Abraham op de proef stelde." Met andere woorden, de Heer ging Abraham in een situatie brengen die Abrahams geloof en integriteit zou bewijzen, bewijzen wat er in zijn hart leefde, en wat ook zijn toewijding aan het verbond dat zij beiden hadden gesloten, zou aantonen.

Wij zouden kunnen zeggen dat het zeker kwaadaardig lijkt om Abraham te vragen Isaak als een menselijk offer te offeren, maar de andere kant is dat God bewees wat er in Abrahams hart was. Zelfs Abraham besefte de uitkomst voordat het begon, door zijn zoon in vers 8 te vertellen dat "God voor een lam zal zorgen", terwijl de Heer in feite voor een ram voor het offer zorgde.

Abraham wist wat er aan de hand was. Hij wist dat in een verbond elk verbondshoofd, degenen die het verbond sluiten, hun kostbaarste bezit aan de ander moeten geven. Hij wist ook dat de Heer aan hem was verschenen en hem had verteld dat zijn zoon Isaak kinderen zou krijgen, wat nog niet was gebeurd. Hij wist dus dat God ofwel voor een offer zou zorgen, ofwel dat zijn zoon uit de dood zou worden opgewekt, omdat Izaäk door God was aangewezen als degene die de naties zou verwekken. Hebreeën 11:17-19 spreekt over deze dingen.

Het was omdat zijn hart beproefd was, dat hij van de aarde zijn zoon der belofte losliet, zodat de Vader God van de hemel Zijn zoon der belofte als het laatste offer kon geven. "Omdat u dit gedaan hebt, door uw zoon, uw enige zoon, niet achter te houden, dat ik u rijkelijk zal zegenen en uw nageslacht zeer talrijk zal maken".

God beproeft ons dus wel degelijk om te bewijzen wat er in ons hart leeft.
Psalm 7:9 zegt dat Hij 'de harten en nieren beproeft', en Hebreeën 4:12-13 onthullen dat de Heer Jezus het Levende Zwaard van het Woord is, dat onze ziel en geest, gedachten en overleggingen van het hart beoordeelt.

Hij laat situaties toe die ons de keuze geven om de uitdaging om te groeien aan te nemen of om ze af te wijzen. Maar de uitdaging om te groeien presenteert zich niet met een groot neonbord dat zegt: "Als je deze weg kiest zul je groeien in de Heer!!! Kies mij! Kies mij!"

Die gelegenheid komt met angst aan de ene kant en geloof aan de andere kant. De sleutel is allereerst een openbaring te hebben, dat de Vader zal voorzien als we de juiste beslissing nemen.

Farao en Mozes
Er zijn minstens 17 verzen in Exodus die ons vertellen dat Farao zijn hart verhardde, en een paar verzen die zeggen dat God het verhardde. Hoe verhardde God Farao's hart? Door hem herhaaldelijk de kans te geven het juiste te doen. Hij bleef Mozes naar hem terugsturen.

Amy Grant's lied uit 1991; *How Can We See That Far* bevat de tekst: "The same sun that melts the wax can harden clay" (Dezelfde zon die was doet smelten, verhardt klei). De Heer bleef Mozes terugsturen naar Farao, die de hele tijd de keuze had om mee te werken of niet. Hij koos verkeerd.

In Johannes 6:1-13, het voeden van 5.000; het wonder van de broden.
Johannes 6:5 zegt: "Hij zei tot Filippus: Waar zullen wij brood kopen, opdat deze eten? Dit zei Hij tot Filippus om hem op de proef te stellen, want Hij wist wat Hij zou doen."

Elke vraag die van de lippen van Jezus komt, moet een legitieme vraag zijn. De wonderbaarlijke voorziening die later wordt geopenbaard, moet er op dat moment zijn geweest toen Jezus de vraag aan Filippus stelde. De voorziening was verborgen in de vraag en het antwoord.

Om geloof te hebben, moest Filippus enkele dingen al gezien hebben, waardoor Jezus overwoog dat Filippus misschien, heel misschien, voorbij de omstandigheden, naar geloof zou kijken.

Wat had Filippus gezien? Hij zag deze dingen die leiden tot die vraag:
Jezus bespeurde dat zijn vriend Nathaniel oprecht was, Johannes 1:45-46. Hij hoorde Jezus tegen Nathaniel zeggen dat hij engelen zou zien die Jezus zouden bedienen. De verandering van water in wijn in Kana. De reiniging van de tempel en het daarop volgende onderwijs en discussie. Hij leerde wat Jezus aan Nicodemus vertelde in Johannes 3, inclusief v16. Hij doopte mensen in Johannes 3:22-36, hij hoorde Jezus onderwijzen. Zag de vrouw bij de put en de 2 dagen daarna in Samaria, waar Jezus haar hele leven had verteld en het hele dorp geloofde.

Hij was erbij toen de zoon van de hoveling werd genezen in 4:46-54. Hij was erbij toen de verlamde man werd genezen bij de poel van Bethesda in 5:1-15. Hij hoorde heel hoofdstuk 5, waar Jezus over zijn Vader onderwees. In 6:1-2 zag hij hoe velen werden genezen.

Dus met dat alles lijkt de vraag: "Waar gaan we brood kopen voor al die mensen om te eten?", niet zo misplaatst. Jezus, zo wordt ons verteld, testte Filippus.

Laten we ons afvragen: Hebben we in de loop van maanden of jaren genoeg wonderen in ons leven gezien om de keuze voor geloof te kunnen maken? Heb je, net als Filippus, genoeg onderricht gehoord, genoeg van Zijn wonderen gezien, genoeg van Zijn trouw gezien in je leven tot op de dag van vandaag, wanneer Hij je hart vraagt: "Hoe ga je met deze rekening om?" of "Hoe ga je met dit nieuws om?" Hoe zul je dan antwoorden? U geschiede naar uw geloof.

En daar gaan we volgende week mee verder. Tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail me op cwowi@aol.com

According to your faith 4 of 4, Go back to the original – 11mrt2023
U geschiede naar uw geloof, 4 van 4, Ga terug naar het origineel - 11mrt2023

Hallo allemaal,
Heb je ooit het gevoel gehad dat de Heer je een belofte gaf voor een geliefde, misschien jaren geleden, maar nu wandelt die persoon niet met de Heer? Heb je je ooit afgevraagd of je moet blijven bidden of dat je de hoop moet opgeven?

Bijvoorbeeld: Een moeder had prachtige dingen geprofeteerd gekregen over haar zoon toen hij nog jong was. Maar nu is de jongen een man van in de twintig, die leeft als de wereld en niets te maken wil hebben met de God van zijn moeder en van zijn jeugd.

Toch voelde zij dat de Heer haar in haar hart bepaalde dingen had verteld over de roeping en het doel van zijn leven - wat doet ze nu? Waar is het "u geschiede naar uw geloof" in deze situatie?

Ieder mens wordt geconfronteerd met omstandigheden die tegen zijn geloof ingaan. Onverklaarbare dingen. Een kind dat doodziek wordt, een kanker die snel een geliefde wegneemt. Een tragisch ongeluk waarbij christelijke tieners betrokken zijn. Een baan waarvan men dacht dat God die had gegeven en een paar maanden later gaat het bedrijf failliet.

Allerlei dingen worden toegestaan door de Heer die wij zo liefhebben, zonder enige verklaring van Hem. Wat moeten wij doen? Hoe 'staan we op het Woord' als alles de andere kant op lijkt te gaan?

2Koningen 4:8-37; het verhaal van een vrouw die vriendelijkheid toonde aan Elisa.
Elisa kwam regelmatig langs het huis van de vrouw en haar man, en zij toonde hem gastvrijheid. Uiteindelijk voegden zij een kamer aan hun huis toe zodat hij indien nodig kon overnachten.

Elisa wilde iets voor haar doen, en zijn dienaar Gehazi zei dat ze geen kinderen hadden. Elisa vertelde haar dat "Op deze zelfde tijd van het jaar zul je een zoon omhelzen". Ze zei hem toen dat hij haar niet moest plagen, dat hij haar maar beter niets voor kon spiegelen. Verzen 16 en 17 vertellen ons dat zij inderdaad zwanger werd en een zoon baarde, zoals Elisa had geprofeteerd.

Vers 18 vertelt ons dat toen de jongen volwassen was, hij met zijn vader op het veld werkte, en blijkbaar oververhit raakte en klaagde over pijn in zijn hoofd. Een paar uur later stierf hij. Elisa had haar in vers 16 een woord gegeven, en nu waren er vele jaren voorbij gegaan en de zoon was "volwassen" en werkte met zijn vader op het veld.

De kracht van de belofte is in de loop der jaren niet minder geworden.
De verzen 22-28 vertellen ons dat zij het lichaam van de jongeman op het bed in Elisa's kamer legde, waarna zij slechts tegen haar man zei: "Alles wel", een ezel zadelde en naar Elisa snelde. Toen ze hem vond zei ze: "Heb ik je om een zoon gevraagd? Heb ik niet gezegd me niet te bedriegen? Zei ik niet dat je me niet moest plagen?"

Met andere woorden, ze had nooit om een zoon gevraagd, ze had nooit om een belofte van de Heer over hem gevraagd. Heeft God haar een woord gegeven over het krijgen van een zoon om hem een paar jaar later weg te nemen? Ze was terecht overstuur! Het goede nieuws is dat Elisa hem opwekte uit de dood.

Wij scharen ons aan de kant van de moeder van deze jongen. Ze probeerde niet zwanger te worden. Toen de man van God vroeg of God iets voor haar kon doen, zei ze dat het goed was. Het was Gods idee om Elisa te laten profeteren dat ze een zoon zou krijgen. Nu zweerden de omstandigheden samen om haar zoon van belofte weg te nemen.

Wat zou jij doen?
U geschiede naar uw geloof. Zou je zeggen, "Ik begrijp het niet, maar mijn zoon is dood. Ik denk dat die profetie alleen gold voor de paar jaar dat we hem hadden." Of zou je doen zoals zij, denkend dat God haar dat woord niet had gegeven als het niet Zijn bedoeling was dat die baby zou opgroeien tot een man en zijn ouders zou overleven - en zij zou ervoor zorgen dat dat woord in het leven van haar zoon in vervulling zou gaan!

Heb jij beloften over een geliefde die je nauw aan het hart ligt? Lijkt het alsof die beloften niet gebeuren in hun leven? Vraag jij je wel eens af hoe de Heer tot stand zal brengen wat Hij jou beloofd heeft?

Deins je terug en zeg je: 'Ach, misschien heb ik het verkeerd gehoord'? Of wil je zijn zoals de vrouw hierboven, die vasthield aan de oorspronkelijke belofte en standvastig bleef in de wetenschap dat de Heer het tot stand zal brengen? Zelfs als die geliefde vele zonden zal doen voordat ze het opgeven en zich overgeven aan de Heer, Zijn belofte zal uitkomen.

Jaïrus en zijn dochter
In Markus 5:23 kwam de man Jaïrus tot Jezus en zei: "Mijn dochtertje ligt op het punt van sterven, ik smeek u te komen en haar de handen op te leggen, opdat zij zal genezen en leven."

Dat was het punt van geloof - als Jezus haar de handen kwam opleggen dan zou ze leven. Terwijl ze naar zijn huis liepen, kwam een vriend Jairus vertellen dat zijn dochter was gestorven, dus het had geen zin Jezus daarover lastig te vallen. In vers 36 staat:

"Onmiddellijk toen Jezus het nieuws hoorde, zei Hij tegen (Jaïrus): “Vrees niet. Geloof alleen."

Wat zei Jezus tegen Jaïrus dat hij moest geloven? Het was het oorspronkelijke punt van geloof: Als u komt en haar de handen oplegt, zal ze leven. Toen Jezus ermee instemde zijn dochter de handen op te komen leggen, maakte het niet uit of het meisje nog leefde of dood was, met koorts of dood, want Jezus zei dat Hij zou komen en haar de handen zou opleggen en dat ze zou leven.

Toen Jezus tegen hem zei: "Vrees niet. Geloof alleen ", zei Hij hem te geloven in het oorspronkelijke verzoek - kom haar de handen opleggen en zij zal leven. Soms moeten we teruggaan naar de laatste keer dat we wisten dat de Heer ons een woord had gegeven voor iemand of een bepaalde situatie, en in dat woord rusten - ook al is het jaren geleden gegeven.

Zo was het ook met Lazarus in Johannes 11. Toen Jezus eenmaal had besloten dat Hij Lazarus zou bezoeken, maakte het niet uit of Lazarus ziek bleef of dood was. Jezus is groter dan alle omstandigheden, dus het maakte niet uit of hij al 4 dagen dood was toen hij daar aankwam, of 4 minuten.

Ga terug naar het laatste dat de Heer je heeft laten zien, wat Hij geopenbaard heeft aan jouw geest. Ga terug naar die laatste belofte waarvan je weet dat Hij je die gaf - en rust. Hij gaf dat woord, ziende de toekomst, en toch gaf Hij het.

Laten we erkennen dat veel van het leven 'u geschiede naar uw geloof” is. Als we voor verrassingen in ons leven komen te staan, kunnen we ofwel verwachten dat 'alle dingen die tot leven en godsvrucht behoren' in voorzien zijn, ofwel we leggen ons neer bij de omstandigheden. Wat er ook gebeurt, het zal in overeenstemming zijn met uw geloof. Laten we kiezen voor geloof boven angst, voor de belofte boven de omstandigheden.

Volgende week een nieuw onderwerp, tot dan,
Zegen,

John Fenn/wk/ak